

Livets hav

Välkomna. Jag kommer med Guds välsignelser, mina kära vänner.

Ur andens vidare perspektiv visar sig det mänskliga livet som en skådeplats där det jordiska livets form och substans gestaltas som ett hav, en ocean, där varje liv är en båt. Ni upplever ofta den här analogin i drömmar. Bilden presenterar olika aspekter av livet: Havet kan vara stormigt, himlen grå, och sedan skiner solen och vattnet blir lugnt tills nästa storm kommer. Och så växlar det tills resan når sitt mål. Målet är det fasta landet, andens värld, ditt sanna hem. Allting beror således på hur bra du kan styra ditt liv.

En viss person kan vara en tränad, erfaren, skicklig kapten och är därför inte rädd för faror; han styr sin lilla båt väl genom elementen och i de lugna och goda perioderna samlar han styrka för nästa storm. En annan blir nervös och förlorar sin inre kontroll när en storm nalkas. Ytterligare en annan är så rädd att han i sin extrema rädsla inte styr sin båt alls, utan låter den driva genom livets storm – och vinner därmed ingenting. Ni är givetvis medvetna om att de atmosfäriska störningarna, åskvädren, orkanerna, molnen som ansamlas utgör de prövningar som livet ger er. Människor som redan har gått igenom en viss andlig skolning och är lite mer sensibla, kan använda sin intuition för att identifiera var deras lilla båt befinner sig vid en viss tidpunkt.

Jag skulle vilja tala om prövningarna. Det finns knappast någon grupp människor, vare sig det är en familj eller någon annan sammanslutning, där åtminstone en mänsklig själ fortfarande inte har kommit längre i sin utveckling än att den personen blir föremål för mörkrets krafter. Detta betyder inte att han eller hon måste vara en ond person. Nej, det är tillräckligt om sådana människor inte accepterar att vissa andliga lagar gäller i deras liv, att de inte tillämpar dem på sig själva eller att de trots vissa mycket goda egenskaper inte odlar en egen ärlighet. Detta ensamt räcker för att bli föremål för mörkrets krafter. Den mörka världen tar sitt material från dessa strömmar, från avsaknaden av självdisciplin och självmedvetenhet, från alla formationer som uppenbarar sig när en människa inte följer den gudomliga lagen.

Det andliga materialet liknar trådar, fina, strålliknande trådar – i det här fallet i en dyster färg och textur – som spinns, knyts och flätas samman, tills det finns ett så tätt nystan av förvirring att det

bara kan nystas upp med största svårighet. Det är dock inte bara just den här personen som tillhandahåller materialet för förvirringarna, utan alla andra som är inblandade i gruppen bidrar med sin andel som härrör från deras egna misstag och svagheter inom de områden där de bryter mot andliga lagar. Därmed spinns mer av samma slags garn, tills sanningen inte längre är urskiljbar – åtminstone inte lätt – även för dem vars seende redan är skarpare, och det krävs ofta en stor ansträngning för att hitta sanningen överhuvudtaget.

För den som strävar efter en högre andlig medvetenhet är det ofta oerhört svårt att veta hur man ska bete sig när sådana provningar dyker upp, eftersom de mörka krafterna bara alltför väl vet hur man gör att en osanning ser ut som en sanning, en sanning som en osanning, något gott som något ont, något ont som något gott. Och människor blir på så sätt förvirrade – de som så gärna faktiskt vill vara i sanning. De vet inte längre hur man ska agera på rätt sätt. Ofta bidrar deras egna inre sjuka strömmar, som de inte är medvetna om, inte bara till att situationen förmörkas ytterligare, utan de hindrar dem också från att uppfatta den med klarhet och därmed från att veta hur man kan hantera den.

För att avlägsna de mörka molnen och se sanningen är det viktigt för alla att vara tränade i andlig medvetenhet och att, i överensstämmelse med sin nivå, ta sig an att utveckla sig själv till sin yttersta förmåga. Annars kommer även du, på ett annat sätt, återigen i din omedvetenhet, att bli föremål för mörkrets krafter. Din båt kommer att blåsas hit och dit och du kommer inte längre att kunna styra den, eller inte kunna styra den så bra som möjligt. Inte heller kan du, när du försöker se sanningen och uppfatta kärnan i problemet, skingra de tunga molnen på egen hand.

Bara när man går på en väg som denna, kan man veta vad man ska göra eller inte göra för att bidra med sin energi i det godas tjänst. Du kan då lära dig disciplinen att när som helst gå in i din inre stillhet – speciellt när de vilda stormarna rasar – och kontakta Gud och hans gudomliga andar. Du kan då öppna dig för sanningens inspiration genom att observera dig själv med alla dina brister och övervinna allt motstånd.

De andliga lagarna kan och bör göras till en levande verklighet på tre olika nivåer – och ju högre personens utveckling är, desto djupare är det möjligt att tränga in i dessa nivåer. Dessa är: *göra*, *tänka* och *känna*.

Den svåraste uppgiften finns på den emotionella nivån. Detta är den högsta nivån, först och främst eftersom många *känslor* är omedvetna och det behövs arbete, viljekraft och tålmod för att göra dem medvetna, och era känslor kan dessutom inte styras lika omedelbart och direkt som era tankar eller handlingar. Det krävs ett mödosamt arbete på den andliga nivån, att man analyserar sig själv och att de andliga lagarna grundligt absorberas innan känslorna ens kan börja förändras.

Ju mindre utvecklad en person är, desto mer ytlig måste hans eller hennes förståelse för och efterlevnad av de andliga lagarna vara. Gud gav därför mänskligheten först de tio budorden. Dessa handlar om *handlingar*. ”Du skall inte stjäla”, ”Du skall inte ljuga” och så vidare. Redan detta var mycket att ta in för en vanlig person på den tiden och är så fortfarande för vissa grupper av människor som är inkarnerade från lägre sfärer.

Nästa stadium är att odla sina *tankar*. Ofta handlar en person riktigt, men tankarna rör sig i en annan bana; människor handlar riktigt för att de förstår att de annars skulle hamna i problem med omvärlden, men det är fortfarande svårt för dem att styra sina tankar och de vill ofta saker som inte stämmer överens med de gudomliga lagarna. De har ännu inte förstått att de orena tankarna och känslorna måste leda in dem i samma konflikter i deras inre, eftersom alla tankar och känslor har en form och substans i anden och därigenom ger upphov till yttre verkningar och kedjereaktioner, även om de inte omedelbart kan uppfatta dem som sådana. En sådan överblick kräver en andlig medvetenhet som bara kan komma genom högre utveckling. Kristus gav er således en utökad förståelse för de gudomliga lagarna och buden och lärde ut att man kan synda även i tanken. På hans tid började mänskligheten bli redo för denna utvidgade medvetenhet och djupare varseblivning. Och idag börjar mänskligheten bli mottaglig för en ännu djupare andlig förståelse.

Människor i det andra stadiet, som gör sitt yttersta för att arbeta på tankarnas nivå och renar dem, ligger långt före dem som bara har nått stadiet där lagarna följs vad gäller de yttre handlingarna. Men ni, mina kära vänner, måste lära er att nå djupare än så och komma till era verkliga känslor, till dem som så ofta förblir i det omedvetna, som så lätt täcks över av förevändningar och vilka det är så lätt att bedra sig själv om för att inte behöva titta på vad som verkligen finns där. Ett sådant självbedrägeri måste oundvikligen leda dig in i konflikt med dig själv och ofta också med din omgivning; det blir så, även om man vägrar erkänna konflikternas verkliga ursprung. Det är tillräckligt svårt att rena sina tankar. Att behöva inse att många av era känslor fortfarande avviker en hel del från era tankar eller medvetna intentioner är därför rätt så smärtsamt.

Det är bara denna extra ansträngning som Gud vill att alla ska göra. Medvetandets sista stadium och fördjupning är förstås det svåraste att nå, detta är målet som ni alla strävar efter: det är den sanna reningen. De som kan ta fram sina innersta känslor i sitt medvetande och är villiga att erkänna att dessa känslor inte alltid löper parallellt med vad de har accepterat som riktigt i sina tankar, har redan uppnått en hel del. Om du oavbrutet arbetar med detta tills du långsamt förvärvar en skicklighet i det, kan du tränga in i inte bara din egen sanning, utan kan då, i tider av prövningar, i svåra situationer, hitta sanningens kärna. Du kan då skingra molnen, du kan då nysta upp trådnystanet, knut för knut. För bara de som modigt möter sig själva om och om igen – och

här är fåfängan ett oöverstigligt hinder – kan erhålla ett sant perspektiv på en annan människa eller en yttre situation. De som är blinda för sin egen sanning måste vara blinda för andras sanning.

Knutarna och härvorna är också andliga former som utgör en verklighet, mina kära vänner. Vi kan alltid observera dem runt varje grupp av människor. Alla lägger till sin andel i härvan av trådar, vävda av de mörka krafterna, och ofta bidrar en person särskilt mycket till att skapa trassel och åstadkomma större och större förvirring. Men om det finns en person i en grupp som tar den direkta och andliga höga vägen, som verkligen konfronterar sig själv dag för dag, är han eller hon den som i slutändan – jag upprepar, inte över en natt – lyckas med att lösa upp den ena knuten efter den andra, tills det inte finns någon kvar och det blir klarhet i allting. Då kan inte heller den svaga personen bedra sig själv längre, vilket ändå var mest skadligt för honom själv och hade hämmat hans utveckling. Han kommer naturligtvis först att uppbringa ett motstånd, eftersom förvirring livnar det lägre jaget som föredrar fåfängans och minsta motståndets väg, utövar självbedrägeri och frodas av oenighet. Men i det långa loppet kommer även en svag person att känna sig befriad när molnen försvinner från hans eller hennes liv. När sanningen med sin klarhet belyser en tidigare dunkel situation, finns det inte längre kvar några frågor vad gäller vilken den rätta inställningen är, vad som är riktigt och vad som är den rätta handlingen.

Alla har tillräcklig självkänedom – eller bör sträva efter att nå dithän – för att ställa sig frågan: ”Vad kan jag göra för att bidra med min del till Guds frälsningsplan?” Många har inte som sin uppgift att göra något som skulle skapa allmän uppmärksamhet. Utan i tysthet, för ens egen skull, kan och bör alla börja uppfylla sin del. För alla har sina uppgifter inom planen, även de svagaste. För dem kan det vara tillräckligt och kanske innebära en maximal prestation att avlägsna en viss brist, att ställa någonting till rätta med en medmänniska som de har inkarnerat med för det syftet, att anpassa sina handlingar till Guds lagar och att avstå från att ge efter för sina lägsta instinkter. Av andra krävs det mer; för alla är det alltid det som är svårast, det som behöver den största uthålligheten. Alla renar sig och utvecklas inom ramen för sin nivå och styrka.

För dem som har kommit längre i sin utveckling leder den här reningsprocessen automatiskt till förmågan att lösa upp knutarna i deras omgivning och reda upp förvirrade situationer. De uppnår därmed något som de var menade att göra och bidrar till Guds frälsningsplan, där varje samarbete betyder så mycket. Och då kommer ytterligare uppgifter att hittas.

Ni människor vill vara lyckliga, ni alla, och vi förstår givetvis detta. Utan längtan efter lycka och fullkomlighet i människans själ, skulle det inte finnas någon andlig utveckling. Men det är bara mycket få som frågar: ”Vad kan jag ge? Vad kan jag bidra med till Guds frälsningsplan?” Ni kräver alltid något, inte nödvändigtvis i en direkt bön om att den ena eller andra önskan ska

uppfyllas, utan med er egenvilja, era känslor och ofta även i era tankar. Du vill ha det bästa för dig själv och ogillar svårigheterna i livet.

Har du någonsin frågat Gud: ”Vad kan jag göra för dig?” För saken är den, att de som hävdar sin egen lycka som det slutgiltiga målet – vilket vanligtvis är fallet, även om man inte är medveten om det – bryter kretsloppet för det levande energiflödet som ligger till grund för allting som är andligt. Och i den stund som kretsloppet bryts, är det också dött. Låt oss anta att en viss önskan hos dig har beviljats. Om det goda som du har tagit emot har sitt slutgiltiga mål i dig själv, kan det inte förbli levande i dig och din lycka blir därför kortvarig. Bara de som håller kretsloppet aktivt flödande genom att ständigt vara medvetna om och inspirerade av en önskan om att allting som de har tagit emot i form av hjälp och nåd, av lycka och uppfyllelse, av gudomligt ingripande och gudomlig vägledning, ska komma till andlig nytta och tjäna Guds frälsningsplan, och agerar och känner därefter, kommer också att kunna upprätthålla och behålla sin egen lycka levande.

Ni kan och bör låta Gud vägleda er, så att ni kan uppnå det här målet. En person som gör detta deltar verkligen i den gudomliga ordningen och hans eller hennes lycka kommer aldrig att bli ytlig eller torka ut eller dö, utan kommer alltid att leva, pulsera och ständigt förnya sig själv. Och bara en person med denna slags intentionalitet är värdig speciell vägledning och gudomlig hjälp.

Ja, mina kära vänner, få människor tänker på det här sättet. De går till Gud med önskningsor och ställer krav, men de är inte villiga att ge något till Guds värld, till den stora kampen som är så avgörande. Tänk över detta, alla ni. Alla som närmar sig Gud på det här sättet kan ges mer ljus och hjälp för att nysta upp knutarna och få styrkan att styra sin lilla båt väl, även genom en storm, så att de kommer igenom den stärkta och upplysta, vilket är Guds vilja.

Ursprungligen gett på tyska, översatt till engelska av Hedda Koehler och Judith och John Saly.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-04-21